

jeg maa sige, at jeg hørte med stor Interesse det Foredrag, der i Gaar blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), hvor han gav en meget drastisk Fremstilling af den indre Missions Virksomhed. Jeg hører ikke selv til Indre Mission, men derfor kan jeg maaske mere uhildet bedømme denne Retning, og jeg vil da for mit Vedkommende sige, at fordi jeg ikke hører til Indre Mission, skal det ikke afholde mig fra at vise Retfærdighed over for en Bevægelse, som har vundet saa stor Tilslutning i Befolkningen. Det Kendskab, jeg har til Indre Missions Virksomhed, fører mig til at sige, at den Skildring, som den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds i Gaar gav af Indre Mission, er i høj Grad overdreven og paa mange Maader fuldstændig urigtig. Ja, hvad ville de Herrer nu sige om, at den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 2den Valgkreds fremstiller Indre Mission som en Retning, som særlig fylder vore Sindssygeanstalter, det var ret, som om der ikke ogsaa her fra København og andre Steder kom et ret anseligt Kontingent til Sindssygeanstalterne, og det er sikkert ikke af religiøse, men af andre Grunde. Jeg tror ikke, man skal dømme en Retning, fordi man kan finde enkelte uheldige Udslag af den; man skal ikke bedømme en Retning efter de enkelte uheldige Udslag, der kan være hos enhver Bevægelse og ikke mindst hos en stor Bevægelse, som Indre Mission jo utvivlsomt er. Jeg har aldrig truffet Missionsmænd, der, som den ærede Rigsdagsmand i Gaar ytrede, vare saaledes stillede, at de ikke en Gang vilde hilse paa anderledes tænkende og anderledes troende... (*Harald Jensen*: Kom over til Jylland.) Ja, jeg ved ikke, om de have saadanne Folk i rigt Maal ovre i Jylland; det kan være, at der er enkelte af den Slags, og det er selvfølgelig beklageligt, men man skal ikke dømme hele Indre Mission som Retning, fordi der kan være et enkelt Udslag af den Art. Jeg for mit Vedkommende, der dog ogsaa færdes en Del ude i Befolkningen, har ikke fundet Missionsmænd, der stode saaledes. Jeg har tværtimod gjort den Erfaring, at Indre Mission i mange Egne, hvor der hidtil har været aandelig Død og Interesseløshed for aandelige Spørgsmaal, har gjort megen Nytte og vakt mange til Interesse for aandelige Spørgsmaal. Jeg har ogsaa set, at Indre Mission paa mange Maader og i mange Egne har ydet et virksomt Arbejde i human Retning over for

fattige og Smaaafolk, har taget sig af syge og saaledes paa mange Maader udøvet en gavnlig Virksomhed i de Egne, hvor den Retning har Indflydelse og Betydning. Jeg har villet fremdrage denne Side af Indre Missions Virksomhed, for at det ikke skal staa uimodsagt, naar man her i Tinget giver en Skildring af Indre Mission, der er saa misvisende og saa urigtig som den, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gav. Det undrer mig for Resten, at Socialdemokraterne synes at være saa bange for Indre Mission. Jeg synes, de hellere skulde tage en Kamp op imod den. Lad os se, hvilket Udfaldet vil blive af denne Kamp, men lad os kæmpe med aandelige Vaaben mod aandelige Retninger, og lad os ikke komme ind paa den Maade, at den ene beskylder den anden for de gemeneste Ting og tillægger en enkelt Retning alle de Fejl og Udskejelser, som følge med enhver som helst Retning, der har nogen større Betydning! Det Formaal, som Indremission her har været med til at virke for, anser jeg for godt og heldigt. Jeg hører jo nok, at man er i Tvivl om, hvorvidt det er Indre Mission, der staar i Spidsen for denne Forening, som vil opføre den paagældende Forsamlings- eller Foreningsbygning for unge Mennesker, der komme her til Byen, eller det ikke er Indremission. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk), som med et borgerligt Mod, jeg beundrer, har kastet sig i Brechen for denne Sag, syntes ikke rigtig om at vedkende sig, at det er Indre Mission, som er Sjælen i dette Foretagende. Jeg ved ikke nærmere, hvorledes dette forholder sig, men jeg skal med Interesse følge Forhandlingerne paa dette Punkt. Men selv om det nu er Indremission, der staar i Spidsen for Sagen, vil jeg hævde, at man skal ikke spørge om, hvem det er, der rejser en Sag, men hvad Sagen i sig selv duer, og hvad Betydning den har. Det forekommer mig, at det er et virkeligt humant Formaal her at rejse et Samlingssted, et Fristed for de mange unge Mennesker, der sendes her ind til København, et Sted, hvor deres Forældre med Tryghed kunne sende dem hen, hvor de ikke ere udsatte for at blive snydte og bedragne, og hvor de ikke komme i daarlige Hænder eller i daarligt Selskab. Indre Mission har en stor Tilslutning rundt omkring i Befolkningen, og den faar jo ellers ikke noget Tilskud af Statskassen. Jeg mener derfor, at selv om det er Indre Mission, som staar i Spidsen for Foretagendet, har dette en saa